

Det var håndværkere, ingeniører og "børster" der byggede diger. Fra 1911-1914 blev Ribediget bygget. Her er det et billede fra 1911. Måske er det marketenderiet, de står foran? Det var her, de kunne købe mad. Det var kvinder, der lavede maden.

Der blev brugt
spandkædemaskine til at
transportere mulden til diget.
Hvor de gravede muld, blev der
nogle store huller. Dem kalder vi
for fyldgrave.
Hvor de gravede klæg, blev der
også store huller. De blev til
digesøer eller klæggrave.

Billeder af digebørster og diger

Muld og klæg blev kørt afsted
på vognene til det sted,
hvor diget blev bygget.

Børsterne brugte trillebøre og skovle til at fordele
mulden, så diget fik den form, det skulle have.
Stude trampede så mulden fast, og derefter lagde
børsterne et 50 cm tykt lag klæg ovenpå.

Til sidst blev der rullet 10 cm græstørn på. Det er græssets fantastisk rodnet, der gør diget så stærkt, at det kan holde til at saltvandet fra Vadehavet skurer på diget ved højvande og storm.

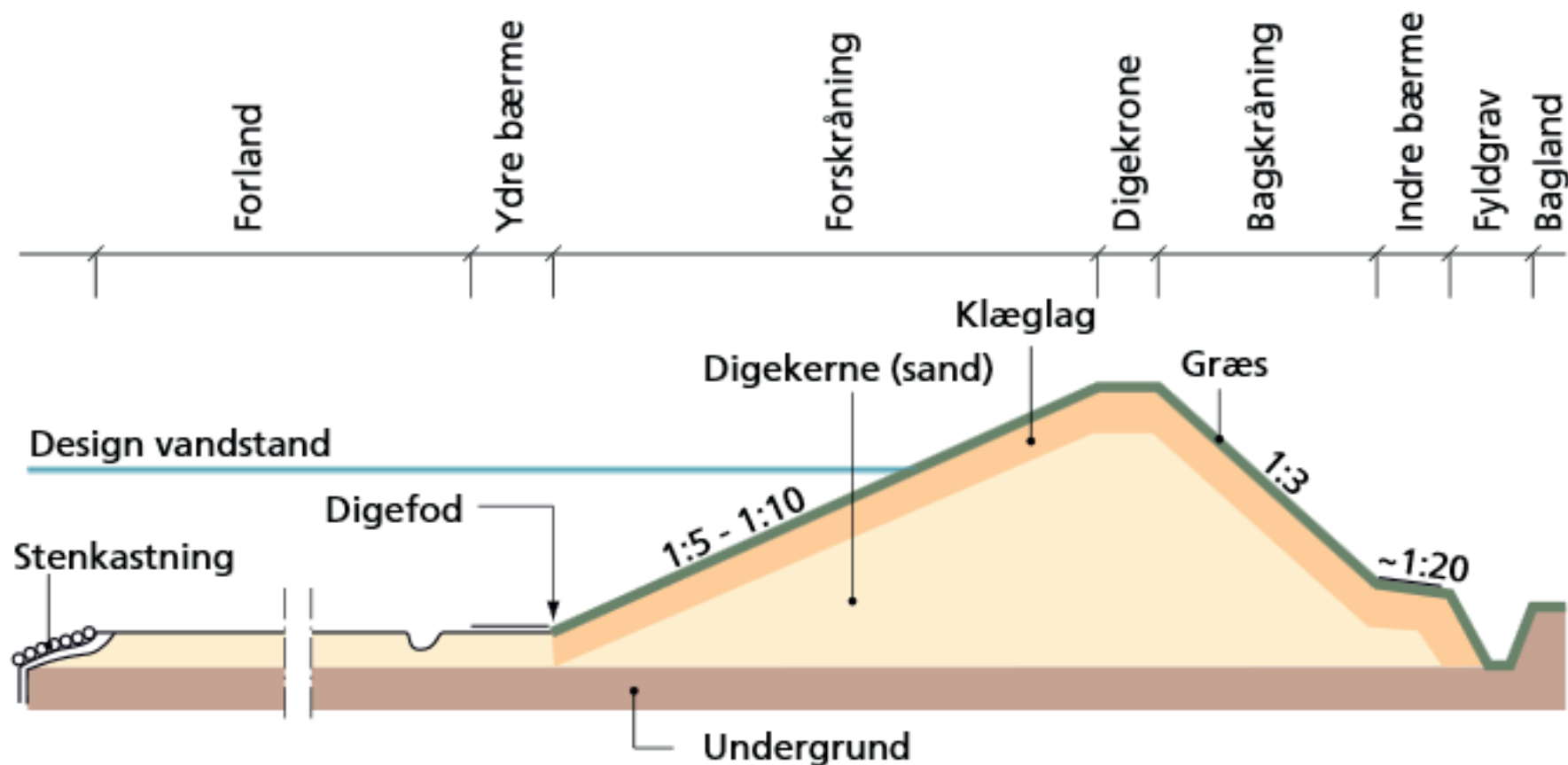

Billeder af digebørster og diger

Her ser du en fyldegrav.
Oppe på vejen, hvor børsterne står,
kørte spandkædemaskinen frem og tilbage.
Dengang var det en arbejdsvej.

Figur 2: Tværsnit af et typisk havdige som viser dens geometri og opbygning.

Venligst udlånt af Kystdirektoratet.

Klægholdig
pløjet marsk i
Ribemarsken.
Man bruger
klæg, når man
bygger diger.
Hvor de gravede
klæg, blev der
store huller. De
blev til digesøer
eller klæggrave.

